

τιθείς αὐτὸν μεταξὺ Πάρου καὶ Παλαιπάρου· ἔστι δὲ τὸ νῦν ακλούμενον Cap de Papho, ἀκρα Πάρου.—Στ. 4, Ἀλλη Ἀρσενίῃ.] Ἐτέρα ἡς ἀνωτέρω (σελ. 76) ἐνημόνευσε.—Στ. 5, Καὶ οὕτων ἄλτος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἵροδον καὶ ἄλτος.—[Η Ἱεροχηπίς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἡ Ἱεροχηπίς. Εὗτι δὲ αὐτὴ καὶ ἡ μικρὸν κατωτέρω Ἱεροχηπία ακλούμενη· καὶ ἔτις σώζεται τοῦνομα παρὰ γάρ τῷ Ὁρτελίῳ γράφεται Bourg d'Hierochipe. Οὐδὲ Πλάτων (v, 31) υῆσσον λέγει τὴν Ἱεροχηπίκην τῇ Νέᾳ Πάρῳ προσκειμένην.—Στ. 6, Πάρος.] Λύτη δὲ σῶζεται τὸ ἀρχαῖον ὄνομα.—Στ. 12, Ἀρσενόν.] Τρίτην ταύτην Ἀρσενόν, ἡ νῦν καλεῖται Poli, κατὰ τὸν Δαμβιλλήν. Εὖ δὲ τῷ τοῦ Κεράλαχ πίνακι γράφεται Πόλις. Τινὲς δὲ καὶ τετάρτην Ἀρσενόν εἰς Κύπρῳ γεγονέντες λέγουσιν, ὡς φησιν Ὁρτέλιος.—Στ. 13, Σόλαι.] Σόλεαν (Solea) νῦν καλεῖσθαι φασι (ἴδε τὰς Γαλλ. σημ.). Σόλαι δὲ ἐκλιθηταν, ὡς λέγει Πλούταρχος (Σολ. § 2°), ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Ἀθηναίου νομοθέτου, ὃ χριζόμενος ὁ τῆς Κύπρου βασιλεὺς, τὸν πρίν Δεξιεῖται ὀνομαζόμενον (ἢν ἐν φυλοῖς καιμάνην χωρίοις βουλῇ Σόλωνος εἰς ἀτειότερα μετίσκεται) Σόλους μετωνόμασε.—Στ. 15, Σόλεος.] Πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐν Κελεπίᾳ Σόλων, ὡν οἱ οἰκήτοις Σόλεῖς ἐκαλοῦντο.—Στ. 17, Λιμνία.] Λιμνάτ (Limnat) τὸ νέον αὐτῆς ὄνομα ἔστι παρὰ τῷ Ὁρτελίῳ. Ἐκείτο δὲ οὐ μακρὰν τῆς ἄκρης τῆς νῦν καλουμένης Λιμνάτει ἐν τῷ τοῦ Κεφαλᾶ πίνακε.

ΣΕΛΙΔ. 78, στ. 2, Μέταλλά τε χαλκοῦ ἔστιν ἄρθρον.] Δι' ὁ καὶ τὸν χαλκὸν Cuprum (τοιούτῃ Κύπρον) ὀνόμασσεν ὁ παρακμάζων λεπτοτιμός· εἴξ οὐ καὶ τὸ τῶν Γάλλων Cuivre, καὶ τὸ τῶν Γερμανῶν Kupfer.—Στ. 5, Ταμασῷ.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἐν τοῖς πρόσεξιν (M. A, σελ. 344, γραφῆ), ΑΤ, Ταμασσῷ. Ή δὲ πόλις σώζεται τοῦνομα, κατὰ τὸν Ὁρτέλιον.—Στ. 4, Χρήσιμῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Χρήσιμος.—Στ. 15, Πολλάχ.] ΗΔ, ΑΤ, Πολλάκες.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΣΕΛΙΔ. 82, στ. 3, Οἱ πολλοῖς.] ΗΔ, ΑΤ, Οἱ πολλοὶ πολλοῖς.

ΣΕΛΙΔ. 83, στ. 4, Στρατεύν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Στρατείαν.—

Στ. 20, Εὔγενον δὲ ἐκ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εὔγενον δὲ καὶ ἐκ.—

Στ. 25, Ὅδροντας.] Ὅδροντας τούτους ὄνομάζει ὁ Βυζάντιος Στρατος, μεταθέσσει τῶν σοιχείων· τινὲς μέντοις ἐκατέραν τὴν γραφὴν

ιπέλαθον ἡμαρτῆσθαι, τῆς ὁρθῆς οὖσης πάλι Οξυδράκας, περὶ
ῶν ἐν τοῖς ἔχης (σελ. 25) ὁ Στράβων.

ΣΕΛΙΔ. 84, στ. 6, Λιπάνι μέ.] Εἴς Εὐρεπίδου (Βάκχ. 13-17).—
Στ. 13, Όθεν κατεῖδον.] Εἰς Σοφοκλίου ὥραματος μηκότει σωζόμενου.—
Στ. 19, Ος ποτε.] Εἰς τῆς Ηλιάδ. 5, 132.

ΣΕΛΙΔ. 85, στ. 16, Ενεδειξαντο.] Ἰσ.γρ. Άνεδειξαντο, η
Άνεδειξαντο.

ΣΕΛΙΔ. 86, στ. 4, Ως ἐν τοῖς τοιούτοις.] Γράφει ἀνάρθρως,
Ως ἐν τοιούτοις, καθάπερ φέρεται ἐν τισι :ῶν διτυγράφων.—
Στ. 6, Ή μυνατὸν ἦν... ἐκείνοις τε.] ΗΔ, ΑΤ, Ήν μυνατὸν ἦν...
ἐκείνοις γε.—Στ. 8, Όσων... δόξῃ.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Όσον... δό-
ξοι.—Μάλιστα δ' ἐκ.] ΗΔ ἡ πρεσβύτη τοῦ συνθέσησυ.—Στ. 13,
Ἐσπίρου.] ΗΔ, ΑΤ, Έσπερία.—Στ. 19, Απὸ δὲ τῆς.] Εἰς ΔΓ
προσέλαθον τὸν σύνδεσμον.—Στ. 26, Εφ' ἐκάτερον.] Ίσ.γρ. Εφ'
ἐκάτερα.

ΣΕΛΙΔ. 87, στ. 8, Σχείνοις.] ΗΔ (συνχέοντας τοῖς μεταφρασταῖς),
ΑΤ, Σχεινίοις. Περὶ δὲ τοῦ μέτρου τοῦ Σχοίνου τῆς ὀικοφορᾶς,
ἴπιδε τὰ ἔξης (σελ. 255) ρηθητόγενα τῷ Στράβονι, προειδεῖς ὅπερ
ἐν τοῖς πρόσθει (Μερ. Β, σελ. 359) εἴρηκε.—Στ. 9, Διεμυρίου.]
Εἰκότως, Μυρίου (καθά καὶ Γαλλιές ἡρμήνευσα) δεῖν γράφειν φασίν
οἱ κριτοί.—Στ. 16, Προπίπτου.] ΗΔ, ΑΤ, Προσπίπτου.—
Στ. 24, Δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου.] Γραπτίου, οἷμαι, Διά τοῦ πε-
δίου (διχα τῆς ἀντωνυμίας), ώσπερ ἡρμήνευσε καὶ ὁ ἀρχαῖος μετα-
φραστής, per campum.

ΣΕΛΙΔ. 88, στ. 21, Κέγχρος.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Κέγχρον.—
Ορυχί, βόσμιρον.] Εἴπει τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ.

ΣΕΛΙΔ. 89, στ. 1, Τοῖς ἄλλοις.] Γραπτέον, οἶμαι, Τοῖς ἄλ-
λοις ἀνθρώποις.—Στ. 8, Εἰδοποιήσουσι] ΗΔ, ΑΤ, ίδειοποιή-
σουσι.—Στ. 12, Κατεσκευασμένας.] Αποκατέστητα τὴν προτίρου
γραφήν, ΑΤ, Κατεσκευασμένων.—Στ. 19, Διά τὸ τόν.] Απο-
κατίστησα τὴν προτέρου γραφήν, ΑΤ, Διά τόν.

ΣΕΛΙΔ. 90, στ. 14, Μετὰ μυστάς.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Μετὰ δὲ
μυστάς.—Στ. 15, Λσπασίων.] Εἴς ΕΔ, ΑΤ, ἴππασίων, ὅπερ
ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἀκεδεῖσκτο ἐξ ΕΔ, ΑΤ, γ' π' Άσιων. (Ιδ. τὰ
σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ.). Εὗται μὲν οὖν εἰκάσται, ὅτε
Μακεδόνες τοὺς Λσπασίους, εἰς τὴν Ελλήνων φωνὴν μετεορμηνεύσουσι
βούλομενοι, ἴππασίους εἰρήκασι, παρὰ Περσῶν, η καὶ παρ' αὐτῶν

310 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

μαθόντες τῶν Ἰνδῶν τὸν γοῦν τοῦ ὄνοματος^ο Πίρσαι μὲν γάρ Λσπ τὸν ἐπικον καλούσει, Ἰνδοὶ δὲ (κατὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἀρχαιοτάτην γλώσσην, τὴν καλευμένην Σανσκριτην, ὁ ἐξιν Εὔσύνθετον), Λσβα. Προτελόυν μέντοι τὴν σιόρθωσιν, διὰ τὸ καὶ τὸν Ἀρρίπιν (Ἀναβάτ. Αλεξανδρ., 23 καὶ 24) τῶν Λσπασίων μημενίναι. Ισως δὲ καὶ Λσπέων τριουλλάβως γραπτέον, καθάπερ ἐφίστο ἐν ταῖς ἐκδόσεσι ταῖς πρὸ τῆς τελιτταῖς (1798) τοῦ Ἀρρίπιν.—Λσσακτού] ΗΔ, ΑΤ, Μουσικανοῦ. Κατωτέρω γάρ (σελ. 99) ὁ Στραβῶν μετά τοὺς οὐτε λεγθέντας Λσπασίους, οὐτε Ιππασίους, τὴν τοῦ Λσσακτού χώραν τέθησιν· τὴν δὲ τοῦ θίουσικανοῦ πολὺ νοτιωτέρην πρὸς αὐτῇ τῇ Πατταλινῇ φησί (σελ. 103) καίσθαι.

ΣΕΛΙΔ. 91, στ. 3, Λπογχίζ.] ΗΔ, ΑΤ, Λπὸ γαίας.—Στ. 17, Λποβαίνοντος.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Λποβαίνοντος.—Στ. 18, Λπὸ τῶν τυχόντος ὄρύκτου.] ΗΔ, ΑΤ, Λπὸ τοῦ κ. τ. λ. Ο δὲ ὄρύκτης ἰσημειώνη καὶ ἐν τοῖς πρόσθιαις (σελ. 120).—Στ. 26, Καὶ φυτείς μὲν οἰνανθανοῦ.] Δι' θν αἱ:έαν προσθέτεον εἴησι τὴν ἀπαγόρευσιν, ἐσημιωτάμην ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράστει, κακίπερ καταφτεικῶς ἐκεῖ ἔρμηνες τας τὴν φράσιν· ὅπερ ἵσως ἀμυνον. Εἶπεν τὰ περὶ τῆς φυτείας καὶ τῆς λοιπῆς ἐργασίας τῆς ὄρυζης τὰ ἐνηγγήος ἴσορημένα τῷ Ἀγγλῷ Μακαρτυρεύῳ (Macartney) ἐν τῇ περιοδείᾳ τῆς Κίνας.—Στ. 27, Λπὸ τῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Λπὸ τῶν.—Στ. 28, Φησίν.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐ φησίν.—Οὗτοι.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Διότε.

ΣΕΛΙΔ. 92, στ. 21, Ποτίζεσθαι, ταῖς ὑπερχύσεσι μετεωροτέραιν.] Στίζε, Ποτίζεσθαι ταῖς ὑπερχύσεσι, μετεωροτέραιν.—Στ. 23, Λπογχίους.] Προσυπακουζέον τὸ Άνθεον.

ΣΕΛΙΔ. 93, στ. 10, Τρόπον δέ.] ΗΔ, ΑΤ, Τρόπον δῆ.—Στ. 12, Χυμῶν.] Κυριώτερον ἀν θν τὸ Χυλῶν^ο καὶ ἵσως οὐτας ἐγέγραπτο. Εἶπεν τὰ σὶς τὸν Ξενοκράτην (σελ. 216-219) σημιωθεῖντα μοι περὶ τῆς δικηροῦτος τῶν λέξεων. —Στ. 15, Εριον.] Τὸ παρ' ήμενον Βαμβάκειον καλούμενον, ηδὲ λοιπὸν ἐξ ὅν ἐρεῖ μετ' ὀλέγα (σελ. 94). Τούνομα δὲ τοῦ Βαμβακίου παρὰ τὸ Βόμβυξ, οὐ κυρίως μὲν τὸν μεταξειρόρον σκάληκκα, ὥσπερ καὶ τὸ παρὰ τοῖς Ρωμαϊοῖς Bombyx (όντιν τὸ τῶν Γάλλων Bombasin, ὅθεν τις ἐκ μετάξης), ἐδῆλους κατεχεῖσθαι δὲ τὴν λέξειν καὶ ἐπὶ τῶν ἐριορόρων δένθρων η καρπῶν, καθάπερ καὶ οἱ Ρωμαῖοι. Ο γοῦν Πλίνιος (xix, 1) τὸ ήμέτερον Βαμβάκειον ἐσορῶν λέγει, cuius ex interiore bombyce lanugo netur· ο δὲ Διοσκορίδης (γ', 18) καὶ Βαμβακοειδῆ τινὰ χνοῦν καλεῖ ἐκ τινος

ἀκανθίου συλλεγόμενον καὶ τὸ εὐθύτας χρόσιμον, ὃν ὁ Πλίνιος (xxiv, 12) Bombycinum ονομάζει. Κατὰ δὲ τὸν παρακαλέσοντα Λατινισμὸν Bombax ἐκάλειτο τὸ Βχυβάκιον.—Στ. 18, Τοῖς σάγμασι.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφήν, ΑΤ, Τῆς σάγματος. Σάγματα εἰσὶ τὰ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενα Σαμάρια, παρακλείψει τοῦ γ̄ (ἀντὶ τοῦ Σαγμάρια). Σάγην μὲν λέγει τὴν ὑλην ἐξ οὗ ἐπλήρουν αὐτὰ, ἥπερ τὸν αὐτὸν βχυβάκιον.—Στ. 19, Βύσσου.] Καὶ τὸν Βύσσον ἐνθάδε οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ βχυβάκιον ἐξιδέξαντο· οἱ δὲ φασιν εἶναι τὸν καλουράνην Μέταξαν, καὶ οὐδετέρως νῦν παρ' οὕτων, Μετάξιον. Ήν δὲ καὶ λίνου εἶδος ἡ βύσσος· καὶ τῆς πίνυντος δὲ τὸ ἔρινθες βύσσον ἐκάλουν.—Στ. 20, Μέλι.] Τοῦτο δὲ ἐσὶ τὸ γωνῖον καὶ πολύχρησον Σάκχαρον.—Στ. 22, Πολλὰ γάρ δὴ καὶ κ. τ. λ.] Η τὸν ἀγερίσκοις δικληφθέντα μετασύστημα παρακλείπτειν, η μεκρὰ μεταθέσσι γραπτέον, Πολλὰ γάρ δὴ καὶ παράδοξα δένδρα.

ΣΕΛΙΔ. 94, στ. 1, Διεκδιδέντας... ἀναδιδέντας.] Ἰσ.γρ. Διεκδύντας... ἀναδύντας.—Στ. 2, Κατακμφθέντας.] ΗΔ, ΑΤ, Κατακμφθέντα.—Στ. 4, Γίνεσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Γενέσθαι.—Στ. 9, Μᾶςδ' ἐνι.] Διόρθου τὸ τυπογραφικὸν ἀμάρτημα, γράφων, Μᾶσδ' ὑφ' ἐνι.—Στ. 11, Μεγάλους... διεκδικτύλους.] Εἴτε ΕΔ (ἔστι δὲ τοῦ Κασωβῶνος ἡ διόρθωσις), ΑΤ (μετ' ἀρνήσεως), Οὐ μεγάλους... δέκα δικτύλους.—Στ. 17, Πυρῆνας ἐξαιρεθέντος δὲ τούτου.] Ἰσ.γρ. Πυρῆνας ἐξαιρεθέντων δὲ τούτων. Οὐ γάρ ἔντι, ἀλλὰ πλείους ἔχει πυρῆνας τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ καλούμενον Βχυβάκιον.—Στ. 21, Μήτ' αὐλόν.] ΗΔ, ΑΤ, Μηδ' αὐλόν.—Κατὰ τὸν Αὐαγχροειν.] Τουτέστιν, ὥσπερ. Ἐλεγεν Αὐαγχροεις περὶ Σκυθῶν.

ΣΕΛΙΔ. 95, στ. 6, Καὶ τὸ ὑδωρ· οὐδὲ καὶ μείζω.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τὸ ὑδωρ οὐδην· καὶ μείζω.—Στ. 11, Πεντάδυμον.] Εἴτε ΕΔ, ΑΤ, Επτάδυμον.—Στ. 12, Καὶ αὐτὸς κ. τ. λ.] Εἴπεις τὰς Γαλλ. σημ.—Στ. 13, Καταλειπόντων.] ΗΔ, ΑΤ, Καταλειπόντων.—Στ. 16, Τῷ οὐρίστι... η τὰς ἄλλα.] Συγκριτικῶς συνίταξε τὸ Ήμετν.—Στ. 25, Δοκεῖ τόδε τὸ ὑδωρ... ιδιωμάτων, καὶ φέρετ.] Εἰ μὴ βούλοιο διεγράφει ην ἀγερίσκοις διεληφθεὶς μετάρητη λέξιν, παρειλῶν τὸν ἐπόμενον σύνδεσμον, γράψει καὶ σιζε, Δοκεῖ. Τοῦ δὲ τὸ ὑδωρ... ιδιωμάτων, φέρετ.

ΣΕΛΙΔ. 96, στ. 5, Ός φησιν οὗτως.] Εἴτε ΔΓ, ΑΤ, Ός φησιν οὗτος. Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον, οἵς φησιν οὗτως.—Στ. 9, Αὐανήτοισι.]

312 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀναυξῆτησε. — Στ. 10, Ἐχοι ἀν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐχοι
δ' ἀν. — Στ. 16, Καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ.] Ἀποκατέστησε τὴν προτέρον
γραφὴν, ΑΤ, Καὶ τὴν ἐσωτοῦ. — Ἀπόληψιν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπέλει-
ψεν. ΔΓ, Ἐπέλειψεν. Ισοις δὲ ἐξην καὶ ἀπόλαψεν γράφει παρὰ τὸ
Ἀπολάπτω. — Στ. 18, Πεπλησμένως.] ΗΔ, ΑΤ, Πεπεισμένως. Δύ-
ναται δὲ ἐνθάδε τὸ Πεπλησμένως τὸ καταπόρως καθά καὶ εἰ τῇ
συνηθείᾳ χώραις τῷ συγγενεῖ καὶ συνωνύμῳ ἀπέρριψατι, Πλήσια,
ἢ Πλήσια. — Στ. 27, Οὐχ ὡς Ὁνησικρίτῳ δέδοκται.] Εἴ ΔΓ, ΑΤ,
Οὐχ ὡς Ὁνησικρετος δέδεκται.

ΣΕΛΙΔ. 97, στ. 10, Μέχρις... ὅτι.] Εἴ ΔΓ, ΑΤ, Μέχρι... διότι.
— **Στ. 12, Νέσσω... ρέειθρα, Ωκεανὸς μὲν πρῶτος.]** Εἴ τῆς Όδυσ-
σσεις, λ', 156, ὅθεν καὶ θιάσιων τεῦτα, ΑΤ, Νέσσω... ρέειθρα,
Ωκεανὸς μὲν πρῶτον. Εμνημόνευσε δὲ τούτων καὶ εἰ τοῖς πρόσθιν
(Μέρ. Α, σελ. 143) ὁ Στράβων.

ΣΕΛΙΔ. 98, στ. 15, Δῆθις.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς Δεκτίνοις
ἔρμηνεύσαις), ΑΤ, Εὔθυς. — **Στ. 16, Πληγήριον.]** ΔΓ, Πληγή-
ριον. — Γάριδα ἄλλην πόλειν. — **Στ. 24, Τέμνοντας.]** ΔΓ, Θράνοντας : Τράνοντας. Ισως
ἥν, Διερρέοντας. — **Στ. 26, Προΐοιν.]** ΗΔ, ΑΤ, Προϊδεῖν.

ΣΕΛΙΔ. 99, στ. 3, Μαντσίοις.] Ἰσ.γρ. Μαντείαις. — Στ. 11,
Ἄσπασιοι.] Εἴ ΕΔ, ΑΤ, Ἰππάσιοι. ΔΓ, Πάσιοι : Ἰπάσιοι. Επιθι-
τὰ ἀνωτέρω (σελ. 309-310) σημειωθέντα μοι. — **Άσσακανοῦ.]** Τοῦ
κατίχοντος τὴν χώραν δηλούντες ἡγεμόνος δὲ Ἀρρέικνὸς πληθυντικῶς,
Άσσακανῶν, τὸ ἔδυος οὗτος ὀνομάζων. Ήν δὲ ίσως ἡ νῦν ὀνομα-
ζομένη χώρα Άσσαναγάρ (Ashenagar). — **Στ. 12, Μάσσαγα.]** Μάσ-
σακα τεῦτην ὀνομάζει ὁ Αρρέικνος καὶ ἔτερος, οὐδὲν μᾶλλον πιθκῷ
ὄνοματε δῆθεις γέρο εἶναι Άσσακα, διέταν βασιλεύοντα Άσσακανὸν,
ἢ τὸ ἔδυος τοὺς Άσσακανούς. — **Στ. 13, Πρὸς ήν ζεῦγματος γεγο-
νότος.]** Εἴ ΔΓ, ΑΤ, Πρὸς ήν ζεῦγμα γενηθέν. — **Στ. 21, Εὔρ-
γετῆσει.]** Αἱμεινον ἀν ἐγράφετο, Εὔργετῆσει. — **Στ. 24, Οἱ παρ'
αὐτοῦ.]** Διόρθου τὸ παρόρχυτα, γράφων, Οἱ παρ' αὐτοῦ πρέσβεις.

ΣΕΛΙΔ. 100, στ. 3, Ὑπερβαλλέσθαι.] Εἴ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπερβάλ-
λεσθαι. — **Στ. 4, Λέγει.]** Εἴ ΕΔ, ΑΤ, Λέγειν. — **Στ. 5, Περὶ δ'
οὖν.]** Ἰσ.γρ. Περὶ γοῦν. — **Στ. 22, Εἰς τό.]** Εἴ ΔΓ, ΑΤ,
Εῖναι τό.

ΣΕΛΙΔ. 101, στ. 4, Ἐπαλειρθῆ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀλειρθῆ. ΔΓ, Ἀπο-
λειρθῆ. — **Στ. 8, Καὶ τὴν Σωπείθεις.]** Ετέραν εἶναι τὴν Σωπείθεις

χώρου τῆς Καθαίας ἐδήλωσε τῇ προσθήκῃ τοῦ συνδέσμου, ἀπολῦσαι βουλόμενος τὸν Στράβωνα ἵς γέτιάσαντό τινες αὐτὸν εὐχερείας, ὡς συγχέαντι τὰς δύο χώρας εἰς μίαν. Τῶν γάρ ἀντιγραφέων εἶναι τὸ ἀμφοτερικὴν δηλοῦσται ἀναμφιλέκτως τὰ ἐπόμενα, Εὐ δὲ τῇ Καθαίᾳ, καὶ μετ' οὖ πολλά (σελ. 101), Εὐ τῇ Σωπεῖθοντις χώρᾳ.—Στ. 19, Αὐτοῦ τούτου χάριν.] Τουτέσι, χάριν τοῦ καλοὺς φαινεσθαις κακῶς γάρ μιέστενοι πρὸ τοῦ, Αὐτοῦ, τούτου χάριν.—Στ. 20, Άλλους.] Ἐκ ΔΙ' (συνάθοντος καὶ τοῦ Ἰταλοῦ μεταφραστοῦ), ΑΤ, Άλλως.—Στ. 21, Καὶ γάρ δὴ... Θαυμασάς.] Εγώρισα ταῦτα τῶν λοιπῶν, τὸ ἀσαφές τοῦ χωρίου παραμυθούμενος. τὸ γάρ ἐπόμενον, Καὶ Θρηξί, καὶ ἐσθῆσε, συκρητηται οὖ πρὸς τὸ φέρειν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ποιεῖν καὶ ἔχειν ὁ νοῦς, Ποιοῦσι τοῦτο συγκοί τῶν ἴνδων, τουτέσι βάπτουται καὶ τὰς τρίχας, καὶ τὰς ἐσθῆτας.—Στ. 26, Αφίειντο.] ΗΔ, ΑΤ, Αφίειντο.

ΣΕΛΙΔ. 102, στ. 1, Όρυκτῶν ἄλλων.] Τὸν Κλείταρχον ἴστορῆσαι τοῦτο εἴρηκεν ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 299).—Στ. 10, Κρατουμένων αὐτῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Κρατουμένων δὲ αὐτῶν.—Στ. 16, Βραδίσια.] Οἱ ἀρχαῖοι Λατίνοι μεταφραστὸς δῆλος ἐσιν ἀνθεγνωκός, Βαθεία.

ΣΕΛΙΔ. 103, στ. 18, Εἴθην· Μαλλοί.] ΗΔ, ΑΤ, Εἴθην· καὶ Μαλλοί.

ΣΕΛΙΔ. 104, στ. 3, Ἰσην εἶναι τῷ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰσην εἶναι τοῦ. —Στ. 9, Τῶν ποταμῶν.] Γραπτέου, οἵμαι, Τοῦ ποταμοῦ περὶ γάρ τοῦ ἴνδον μόνου ἐξίν ὁ λόγος ἐνθάδε. —Στ. 11, Κατέχεσθαι τοὺς τόπους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατέχεσθαι τούτους τοὺς τόπους. —Στ. 14, Τριάκοντα ἔτη τοῖς.] ΗΔ, ΑΤ, Τριάκοντα ἐπὶ τοῖς. —Στ. 16, Καὶ τὸ λιτόβιον.] Ἀποκατέσησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Κατὰ τὸ λιτόβιον.

ΣΕΛΙΔ. 105, στ. 7, Τὰ ἐν αὐτῷ.] ΗΔ, ΑΤ, Τὰ δὲ π' αὐτῷ.—Καὶ μεγέθους, καὶ πλάτους, καὶ βάθους.] Γραπτέου, οἵμαι, Καὶ μέγεθος, καὶ πλάτος, καὶ βάθος.—Στ. 11, Περὶ αὐτοῦ.] ΗΔ (τοῦ Γάγγου δηλούντε), ΑΤ, Περὶ αὐτῶν.—Στ. 15, Καὶ τοῦ ἄλλου.] Ἰσ.γρ. Καὶ τοῦ ἄλλου, ἐγκλιτικῶς. Πρακτησίως καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 318) διεῖν ποταμῶν τὸν ἔτερον ἀνώνυμον κατέλιπε «Λείριός τε καὶ ἔτέρου». Εἴη δὲ γράφειν, Καὶ τοῦ Οἰδάνου, ποταμοῦ εὗτω καλουμένου, περὶ οὖ ἐν τοῖς ἐξηγεῖ (σελ. 130) ὁ Στράβων. Επιστει τὰς Γαλλ. σημ.

3:4 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

ΣΕΛΙΔ. 106, στ. 5, Τοὺς Σῆρας.] Ἄντι τοῦ (σελ. 104) ἐμνημόνευσε. — Στ. 13, Κερκοπιδίκους.] Ἐμνημόνευσε καὶ τούτων ἐν τοῖς πρόσθιαις (σελ. 100).

ΣΕΛΙΔ. 107, στ. 1, Σελίχν.] Σίλιχν, δισυλλάβως γράφει ὁ τὰς Χοργομαζείας (Μέρ. Γ, σελ. 440) συντάξας, καθάπερ καὶ ὁ Αἰρέτιος. — Στ. 2, Οὐκ ἀπιστεῖ... πεπλανημένον Ἀριεστέλης.] ΗΔ, ΑΤ, Αἴπετεῖ..., πεπλανημένον καὶ Ἀριεστέλης. Ἐπειδὲ τὰς Γαλλ. σημ. — Στ. 10, Καὶ ταῦτα προσληπτέον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ προσληπτέον ταῦτα. — Στ. 14, Εκάστῳ τοὺς ἐναγίζοντας.] Ἀντιλήφει τὸ χαλιεῖδος τυπωθέν, γράφοιν, Εκάστῳ τοὺς θύοντας, οὐ τοὺς ἐναγίζοντας. — Στ. 18, Καρπῶν ταὶς καὶ ζώων, καὶ περὶ πολιτείας.] Ἐξ ΗΔ, ΑΤ, Καρπῶν ταὶς καὶ ζώων, καὶ πολιτείας. — Στ. 19, Προφέτει.] ΗΔ, ΑΤ, Προσφέρει. — Στ. 23, Επιεικέστατοι, ἀσράτειχ.] ΗΔ, ΑΤ, Επιεικέστατοι, οἱ ἐν ἀσράτειχ. ΔΓ, Επιεικέστατοι οἶτες σρατείχ : Επιεικέστατοι, οἱ ἀσράτειχ : Επιεικέστατοι, ὡς ἐν ἀσράτειχ.

ΣΕΛΙΔ. 108, στ. 3, Καὶ σκάπτουσιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ή σκάπτουσιν. Οὗτοι καὶ ἐν τοῖς πρόσθιαις (Μέρ. Α, σελ. 292), Ἀροῦντες καὶ σκάπτοντες. — Στ. 4, Ἐπὶ τετάρταις ἔργαζονται τῶν καρπῶν.] Τουτέστι τὴν τετάρτην μερίδα τῶν καρπῶν τῷ βασιλεῖ τελοῦσι. — Στ. 9, Μετροῦνται.] Μέτρῳ λαμβάνουσι.

ΣΕΛΙΔ. 109, στ. 24, Ὀκτωκαιδεκά.] Νῦν δὲ πιστεύεται ἐννέα μῆνας κύειν τοὺς ἐλέφαντας, ὡς φησεν ὁ Βυσφόν (Buffon).

ΣΕΛΙΔ. 110, στ. 1, Ποτὸν μέν.] ΔΓ, Πρῶτον μέν. Ἐπειδὲ τὰ διεκ μακρῶν σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ.—Στ. 13, Ὡπὸ ζυγὸν ἀγχαλένους.] ΗΔ (πλὴν τοῦ ἐκ ΔΓ ζυγὸν) ΑΤ, Ὡπὸ ζυγῶν καὶ καυῆλους. Ἰδ. τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ.—Στ. 17, Τοὺς δὲ μυρμήκων τῶν χρυσωρύγων κ. τ. λ.] Ἄντι καὶ Ήρόδοτος (γ', 102) ἐμνημόνευσε. Τὸ δὲ μυρμῆδες τοῦτο ἄλλοις ἄλλοις ἐξηγήσασθαι ἐπιβάλλοντο. Εἶχε δέ τενα πιθανότητα ὁ εἰκάστας χρυσοπλύσιον κατ' ἔκείνους τοὺς τέπεις γεγονέντες, ἐν ᾧ δορκᾶς (ἴδ. Μέρ. Β, σελ. 313) ἀλωπέκων (πολλῶν ἐκεῖ γυγνομένων, καὶ γαιωρυχεῖν πεφυκυιῶν, ὡσπερ οἱ μύρμηκες), ἐγράψτο οἱ τὸν χρυσὸν ἐργαζόμενοι κάκτενθεν πεπλάσσει τὸν μῆδον, ὡς αὐταὶ ζῶσαι ἐγρυπωρύχουν αἱ ἀλωπεκίς. Ἰδες Heeren, Ideen über die Politik, sc. I. Theil. B. 392.

ΣΕΛΙΔ. 111, στ. 1, Προτεινόστι... περισπωμένων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προτεινόστι... περισπωσθέντων. — Στ. 2, Τοῦ τυχόντος τοῖς

ἀμπόροις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῷ τυχόντι τῶν ἀμπόρων.—Στ. 12, Σμικρότητα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μικρότητα.—Στ. 14, Δι' ἵσχύν.] ΔΓ, Διὰ τὴν ἵσχυν.

ΣΕΛΙΔ. 112, στ. 7, Ὁρευς.] Ἰσ.γρ. Οὔρων (ἔθνους ἴνδον, οὗτοι καλουμένοι), ὡσπερ εἴκασσα ἐν ταῖς Γαλλ. σημ.—Στ. 21, Ὅταν ἦ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὅταν εἴη.

ΣΕΛΙΔ. 113, στ. 6, Οὐτ' ἐργασίαν.] Γράφε, ἀναπληρῶν τὸ παραλειφθὲν ἐν τοῖς τύποις, Οὐτ' ἐπειτήδευμα, οὐτ' ἐργασίαν.—Στ. 8, Πλὴν εἰς τῶν φιλοσόφων τις εἴη.] Ἰσ.γρ. Πλὴν εἰς φιλοσόφων τις εἴη (τουτέστιν, Πλὴν εἰς τις φιλόσοφος βούλοιτο γενέσθαι). Εἰ δέ μή ἀρέσκει ἡ διόρθωσις, γραπτέον γοῦν, ὃς φέρεται ἐν ταῖς Χρησομαθείαις (Μέρ. Γ, σελ. 441) Πλὴν εἰς φιλόσοφες μόνον. Οὐ γάρ οὖς ἔστιν, οὐχ ὅτε ἔξην τῷ γένει τῶν φιλοσόφων ἐξ ἄλλου γίνους γαμεῖν, ή καταλιπόντας τὴν φιλοσοφίαν, ἄλλην ἐργασίαν μεταλαμβάνειν, ἄλλ³ ὅτε οὐδεὶς τῶν ἔτέρων ἔξην καταλείπειν τὴν οἰκείαν ἐργασίαν, ή τὸ οἰκεῖον γένος, πλὴν εἰς βούλοιτο εἰς τὸ τῶν φιλοσοφούντων μεταβαίνειν γένες. Ήσαν γάρ ιερατικόν τι γένος οἱ φιλόσοφοις· καὶ ὡσπερ παρ' ἡμῖν ἔξεις μὲν τοῖς λεγομένοις κοσμικοῖς ἀράσθαι, ἀπείροται δὲ τοῖς ἀπαξίεραθεῖσιν εἰς τοὺς κοσμικοὺς μεταβαίνειν, τοιοῦτόν τε καὶ παρ' ἐκείνοις εἰκὸς νενομίσθαι. Καὶ ταῦτα μὲν εἰκότα λέγω, καὶ τῷ Ἀρρέικῳ (Ινδ. 12, § 9) συνῳδά, φήσαντες κάκινῳ, αἱ Μοῦνον σφίσσα ἀνεῖται σοφιστὴν ἐκ παντὸς γένεος γενέσθαι· σθαίνω· δὲ τούτοις προσέθηκα ἐπιθεὶ ἐν ταῖς Γαλλ. σημ.

ΣΕΛΙΔ. 114, στ. 18, Καὶ κτῆνεσι.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Καὶ τοῖς κτῆνεσι.—Τῇ Στρατιᾷ.] ΗΔ, ΑΤ, Τῆς στρατείας.—Στ. 21, Πρὸς κώδωνα.] ΗΔ (συνάδοντα τοῖς ἀρχαιοῖς μεταφρασταῖς), ΑΤ, Πρὸς κώδωνας. Κώδωνα δὲ ἐκδεκτέον ἐνθάδε τὴν σάλπιγγα, ὃς ὁρθῶς ἡρμήνευσεν ὁ Ἰταλὸς μεταφραστής, con la tromba.—Στ. 24, Ἰππων.] Ἰσ.γρ. Ἰππέων.

ΣΕΛΙΔ. 115, στ. 2, Παρεμπίπρασθαι.] Ταῦτο, ὅπερ ὁ Ξενοφῶν διὰ μιᾶς προθέσεως Παραπίμπρασθαι λέγει. Ἐκάλουν δέ τὴν νόσου Ὅδατίδας οἱ παρὰ τοῖς Ελληνοις ἵππιατροί, καθά καὶ οἱ παρὰ τοῖς Γαλλοις les eaux. ἐπιθεὶ τὰς Γαλλ. σημ.—Στ. 3, Δύο δὲ εἰσὶν... τοξεύοντες.] Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημ. πρὸς δὲ καὶ τὰς εἰς τὸν ίλιοδόμωρον σημειωθέντα μοι (σελ. 305).—Στ. 6, ίνδοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οἱ ίνδοι.—Στ. 7, Στρατείας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Στρατιαῖς.—Στ. 9, Γοῦγ.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Δ' οὖν.—Στ. 16,

316 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

Κριθίνου.] ΗΔ, ΑΤ, Κριθίνων πλὴν εἰ μὴ τις βούλοιτο μᾶλλον γορχεῖν, Κριθίνη. Εἴτε δέ ὁ ἀπὸ κριθίνων εἶνος ὃν οἱ Γάλλοι καλοῦσι bière. Ο δ' ἀπ' ὄρυζης ὁ μίγχε καὶ δεῦρο ἀπ' Ἰνδῶν εἰς ἡμᾶς μετακομιζόμενος, ὁ καλούμενος arrack, ἢ rack· ὅτεν ὑπονοήσαιν ἐν τις παρογγῆται καὶ τὸν τῷ συγκρίτικῃ καλούμενον Ράκιον, καίτερ ἀπὸ τοῦ ἐκ σαρουλῆς οὖν γενόμενον, εἰ μὴ ἐκώλυτο ὁ Ήτύχιος, λέγων, «Ράκη, τὸ σέμφυλον». — Ορυζῶν εἶναι φόρητήν.] Πιθανῶς τὸ καλούμενον Ικλάβε, φὲ πολλῷ χρῶνται οἱ Ασιανοί. ίδ. τὰ σημειώσεις μετέντενται τῇ Γαλλ. μισταφράται, καὶ τὸν Ἀγγλον Οὐέντεντον (Vincent, *The voyag. of. Nearchus*, pag. 16). — Στ. 22, Τᾶλλ' (γρ. Τᾶλλα) δ' αὐτὸν ἄν.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Τᾶλλ' οὐ δ' ἄν. — Στ. 26, Γυμνασίων.] ΗΔ, ΑΤ, Γυμνάσιον.

ΣΕΛΙΔ. 116, στ. 4, Σενδόνια... εὐανθεῖς.] Ήρυθνευσα διὰ τοῦ toiles brodées de diverses couleurs, ἀπλαύσερον ἐν ἔργηνευσας; toiles teintes de belles couleurs* εἰκὸς γάρ ποιὶ ἐκείνων τῶν σενδόνων εἶναι τὸν λόγον, ἃς οἱ Ἀγγλοι καλοῦσι (ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἦτο; λαβόντας φωνῆς) Chintz, ὅτεν καὶ ἡμεῖς παραλαβόντες, Τσίτεα καλούμενον ἐν τῷ συγκρίτει. — Στ. 9, Εὔπειθεῖς.] Μεταμέλει μοι μὴ γράψαντε ἐκ ΔΓ, Εὐπαθεῖς. Ο γάρ νοὺς, τὰς μὲν τῶν γυναικῶν ἀνοίνται, ἵνα θεραπένωνται μόνον ὑπ' αὐτῶν (pour simples servantes, καθάπερ ἡρμῆνευσα Γαλλισί), τὰς δὲ ἔνεκκ τοῦ συνευνάζεσθαι. Εἰσὶ δέ καὶ μιτ' ἔλιγχ, ὅτι ἡ τοῦ σώματος θεραπέια διὰ γυναικῶν πλητῶν ἐγίνετο. — Στ. 15, ἀλλὰ πνίγουσιν.] ΔΓ (ἀμείνων), Άλλ' ἀποπνίγουσιν. — Στ. 23, Μεθύοντα... γέρας ἔχει.] Τεῦτο, εἰ ἀληθές, αἰτίαν εἶχε τὸν νόον, καὶ δὲ οὐκ ἐξην τῷ βασιλεῖ μεθυσθῆναι (ϊδ. Αθην. σελ. 454). — Στ. 27, Τῶν τε μὴ κατά.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶν γε μὴν κατά.

ΣΕΛΙΔ. 117, στ. 22, Τριπτύχων.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Τριπτύχη.

ΣΕΛΙΔ. 118, στ. 3, Μήτ' ὡά.] ΗΔ, ΑΤ, Μηδ' ὡά. — Στ. 11, Άτμοῖς.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Άτμαις. — Στ. 25, Σύροιτο.] Εἰηγησάμενα ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 95) τι σημαίνει παρὰ τοῖς μεταλλευργοῖς τὸ Σύρεσθαι, καὶ τὰ Συρτὰ μέταλλα. Λέγετι δέ καὶ ὁ Ήτύχιος; «ΣΥΡΒΗ, παρὰ τοῖς μεταλλευτοῖς» ὅπερ ἵσως τρεπτέον εἰς τὸ ΣΥΡΜΗ καὶ ΣΥΡΤΗ.

ΣΕΛΙΔ. 119, στ. 16, Γαρμάνας.] ίσ.γρ. Σαρμάνας, καθάπερ ὄνομάζεται αὐτοὺς Κλήμης ὁ Αἰλιζηνόρεὺς (ϊδ. Πρόδρο. Ελληνικ. βιβλεοθήκ. σελ. 583). Ο δέ Πορφύριος Σαρμανάίους αὐτοὺς ὄνομάζει, ὄνοματε σίκαιοτέρῳ τοῖς καλουμένοις γῦν Schamanen, ο. ἐσι πράσις. Οὗτος

δ' εἰσὶν οἱ διορθώσαντες καὶ ἀναιμορρώσαντες διαιρθαρεῖσκυ τῷ χρόνῳ τὴν τῶν Βραχμάγων θρησκείαν· ὅπερ καὶ διωγχέντες ὑπὲ τούτων (οἷς φιλεῖ γίνεσθαι ἐν ταῖς ὑπὲρ τοῦ θείου δόξαις), κατὰ τὸν πρώτην ἀπὸ Χριστοῦ ἐκατονταετηρίδι, πολλαχοῦ τῆς ὄλλης ἀσέκες δισπάροσκυ, ὃπου καὶ μέχρι δεῦρο διστρίβουσι (Adelung, *Mithridat. Th. I, Σ. 128-130*). — Στ. 19, Δόγμ.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, Δόγμον.

ΣΕΛΙΔ. 120, στ. 27, Γεννητός.] Εὖ μόνου τοῦ ἡμοῦ ἀντεγράφου, ΑΤ, Γενητός. — Στ. 29, Διαπεφοίτηκεν.] Οὗτο παρ' ἀπαστρισμένοις γραπτέον, Διεπέφυκεν, τοῖς Στωάκοῖς οἰκειοτέρῳ ὄντε ματι. Στωέκαγάρ τὰ πλέιω τῆς Βραχμανικῆς φυσιολογίας ταῦτα.

ΣΕΛΙΔ. 121, στ. 7, Ύλοβίους.] Τοὺς ἐν ταῖς ὑλαῖς βιοῦντας. **Ἄλλοις** κακῶς γράφονται παρὰ τῷ Ἀλεξανδρεῖ Κίημεντε οἱ Ύλόβιοι. — Στ. 9, Δευδρεῖν.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Δευδρίων. — Στ. 22, Επιμογαῖς.] Εὖ ΔΓ (συναδόντων καὶ τῶν Χριστομαθείων, σελ. 442), ΑΤ, Υπομοναῖς. — Στ. 25, Κατὰ κώμας.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ κατὰ κώμας.

ΣΕΛΙΔ. 122, στ. 9, Σησαμίνου λίπους.] Ὅπερ ἡ συνήθεια Σησαμίδαν ὄνομάζει. — Στ. 10, Τοῦ τε μέλιτος... καὶ τοῦ Σησάμου μάζας ποιευμένους.] Άς καὶ διά μιᾶς λέξεως, Σησαμίδας, Εἵληνες ἐκάλουν, καὶ Σησαμούντας. Εἰσὶ δὲ λιπτὰ πλακουντάρια, ἔτε καὶ νῦν παρὰ τοῖς Τούρκοις σημασίᾳ κηρυττόμενα ἐπὲ πράσαι, καὶ Σουσαμχαλβασὶ καλούμενα. — Στ. 21, Εἴ του Βούλοιτο.] ΗΔ, ΑΤ, Εἴ του βούλεται. Οὗτο δὲ καὶ πατωτίρω (σελ. 123), Εἴ του μετασχεῖν ἐνέδοιεν. — Στ. 24, Τὰ τετταράκοντα ἓπον.] Λίνωτέρω δὲ (σελ. 120) ἑπτὰ καὶ τριάκοντα εἰρηκε.

ΣΕΛΙΔ. 123, στ. 6, Εἶτε τὰ πρόσθεν.] Faisant montre de leurs parties matrimoniales ἡρμήνευσε τούτο ὁ Μονταίγνης (Montaigne, *Essais, Livr. III, chap. 3*) ἐν τῇ ἀπηρχαιωμένῃ τῶν Γάλλων φωνῇ, κακῶς μέντοι τὸ ἐν Ταξιλοΐς κοινὸν νόμιμον τούτο, ὡς ἴδιον τοῖς Βραχμάσιν ἴστορῶν. — Στ. 7, Δοκῆ.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Δοκεῖ.

ΣΕΛΙΔ. 124, στ. 16, Νυνὶ κόρουν.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Κόρου νυνὶ. — Στ. 20, Μάνθανιν.] Πλούταρχος δὲ (Ἀλεξάνδρ. § 65) Δάνδαμιν τοῦτον ὄνομάζει, ὥσπερ καὶ ὁ Αὐρίεινός.

ΣΕΛΙΔ. 125, στ. 8, Συμβουλεύσαντεν.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Συμβουλεύσειεν. — Στ. 11, Εἴρεσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Εἴρεσθαι. — Στ. 16, Οὐ γάρ ἄν.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ δευτέρου συνδισμού.

ΣΕΛΙΔ. 126, στ. 9, Τῷ πυγμὴν γιγάνσαντι.] Οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἀγώνων ὅποιονον τεινα, ὃς φησιν Ἀρρέιανδς.—Στ. 10, Εργασαμένους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εργαζομένους.—Στ. 14, Τρίπηχυν.] ΗΔ, ΑΤ, Τριπήχη.—Στ. 15, Κημᾶν... διαπεπάρθαι.] Εἴπει τὰ ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ. σημειωθέντα μοι.

ΣΕΛΙΔ. 127, στ. 18, Εμπλησθέντος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εμπλησθείσαντος.—Στ. 19, Εγκλεισθέντα.] Ἰσ.γρ. Κλεισθέντα, τὸν ξύλινον οἴκου οὐλονότε.—Στ. 20, Μεν' οἵς εἶχε...] Λείπουσι ταῦτα ἐν τῇ ἀρχαῖᾳ Αστεικῇ μεταφράσσει, ισως διότε οὐδὲ σημαίνουσί τι οὗτως ἔχουσα, εἰ μὴ τις ἀπαρτίζων γράφοι, Μεν' οἵς εἶχε σολῆς. Εἴπει τὰ διὰ μικρῶν σημειωθέντα μοι περὶ ὄλου τούτου τοῦ χωρίου ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ.

ΣΕΛΙΔ. 128, στ. 4, Ὡν γε ἀρχεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὡς γε ἀρχεῖ.
—Στ. 5, Μήτε αὐτῷ.] ΗΔ, ΑΤ, Μηδὲ αὐτῷ.—Ω̄ οὐδεὶς κόρος.] Τουτέστιν, Ἀλέξανδρῳ οὐδεὶς κόρος. ΔΓ, Ω̄ οὐδεὶς κόρος. Οἱ διτακτοὶ μεταφρατήσῃς ὥρμήνευσαν poichè in me non è appetito alcuno, ὥσπερ ἂν εἰ ἐγέγραπτο, Ω̄ οὐδεὶς πόθος· δοκεῖ τις συγχρήσιν πως οἵς Ἀρρέιανδς (Ἀναθ. Ἀλεξ. ζ', 2) λέγει περὶ αὐτοῦ τούτου, α Οὐτ' οὖν ΠΟΘΕῖΝ τι αὐτὸς, ὅτου κύριος ἦν Ἀλέξανδρος μούνας, ν οὐτ' αὖ δεῖται κ. τ. λ. ν.—Στ. 7, Ἀποθανόντι δὲ, ἀπαλλάξαιτο τῆς σφροκός ἌΠΟ γῆρως τετρυχωμένης, μεταξός εἰς βελτίω κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, ἌΠΟ. Καὶ τὰ λοιπὰ δὲ, ἀσυνάρτητα ὄντα, διεργάσεως ἔχρησεν, ἢ συντομωτέρας, Ἀποθανὼν δὲ κ. τ. λ., ἢ μικροτέρας ταύτης, Ἀποθανόντε δὲ; ἀπαλλάξεις τῆς σφροκός, ὑπὸ γῆρως τετρυχωμένης, καὶ μετάσασις εἰς βελτίω. Εἴκασα μέντοι κατὰ γάρχου, οὐ τῶν γοργέων, ἀλλ' αὐτοῦ Στράβωνος ὑπολαμβάνων εἶναι τὴν ἀμφρτίαν. Οἱ δὲ Ἀρρέιανδς οὗτω συνήρτησε τὴν φράσιν, α Ζῶντε μὲν γάρ οἱ τὴν ἴνδων γῆν ἐξαρκεῖν, φέρουσαν τὰ ὡραῖα· ν ἀποθανόντα δὲ ἀπαλλαγήσεσθαι οὐκ ἐπιεικοῦς ξυγούκου τοῦ σών ματος].—Στ. 12, Λουὴ τὴν τρίχα.] Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημ.—Στ. 14, Τῶν ΤΕ μυρμῆκων.] Ἰσ.γρ. ΔΕ.—Στ. 15, Χρυσωρύχων.] Ἐκ μόνου τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Χρυσορύχων.—Στ. 21, Χαλκοῦ τράπεζαί τε.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ μεταφρατῇ), ΑΤ, Χαλκοῦ καὶ τράπεζαί δέ.—Στ. 24, Ἅρκοι.] Προσέδηκα τὴν λέξην ἐκ ΔΓ, οὐπω μοι ἐγκωμένην, ἡνίκα μετέφραζον τὸ χωρίον. Προσέδει τοίνυν καὶ τῇ Γαλλικῇ μεταφράσσει τὰς λίξεις des ours. Ή δὲ ἄρκτος, καὶ ἄρκος ἐκαλεῖτο· καὶ σημείωσαι, ὅτι καὶ ἡ παρ-

ἡμῖν συνῆθεια παρέλιπτε τὸ τέ, ἀρχούμενα καλοῦσα τὸ θηρίου. — Στ. 27, Ἀπήρτηται (γρ. Ἀπήρτηται).] ΑΤ, Ἀπείρογεται, Ἀπήρτηται θιώρθου ὁ Συνειδέρος ἐν ταῖς εἰς τὸν Αἰλικνὸν (Περὶ ζ. ἔδιότ. 5, 22) σκηνώσεσιν· ἐνθα διαρθωτέον καὶ τὸ μικρὸν ἀνωτέρῳ ὑπὸ τοῦ Αἰλικνοῦ λεγόμενον, «Λέγετε οὐδὲ Κλείταρχος ἐν Ἰωδοῖς ΓΕΝΕ-
ν ΣΘΑΙ ὅρυιν χ. τ. λ. » γράφοντας, ΓΙΝΕΣΘΑΙ. — Γένη.] Εξ ΔΓ,
ΑΤ, Γένη τε.

ΣΕΛΙΔ. 129, στ. 2, Κατρία.] Ἐπιθεὶ περὶ τούτου τε καὶ τοῦ
ώριονος τάς Γαλλ. σημ.—**Στ. 5,** Εριτικούς τινας καὶ ἀλεγυκτικούς.]
Κατὰ τοὺς παρὸν Εἵλησι ὅηλονότι τοῖς αὐτοῖς ὄνόμασι καλογρένους
φιλοσόφους.—**Στ. 17,** Εὐχριμένους.] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Καθειμένους.
—**Στ. 18,** Καρπάτοις.] Ἐπιθεὶ τὰ διέξ μικρῶν σημειωθέντα με
ἐνθάδε τε τῆς Γαλλικῆς μιταφράστιως (tom. V, pag. 90, not. 2
καὶ tom. III, pag. 18, not. 5) πιοι τοῦ καρπάσου.—**Στ. 20,**
Φορήματα.] Τὰ ἐν τῇ συνηθείᾳ Φορέματα.

ΣΕΛΙΔ. 130, στ. 1, Οιδάνην.] Ισ.γρ. Οἰδάνην. Ὁ Οιδάνης, ή Οιδάνης οὗτος ποταμὸς, ὁ αὐτὸς εἶναι ὑπειληπται καὶ ὁ παρὰ τῷ Πλευρᾷ Ιομάνης (Ιομανες), ὁ νῦν Ιούμανχς (Jumna) καλούμενος.—**Στ. 20, Δέ φησι.]** ΗΔ (ὁ Νικόλκος δηλουότι), ΑΤ, μὲν φασι.—**Στ. 25, Επαληλυμένον.]** ΗΔ, ΑΤ, Επαληλειμψένον.—**Στ. 26, ΖΑΡΜΑΝΟΣ ΧΗΓΑΝ.]** Ἐκ ΔΓ (τῆς τῷ Κασωβῶνι σημειωθείσης), ΑΤ, ZAPMANOΧΗΓΑΣ. Έτέροι ΔΓ, ZAPMANOXÁNIΣ. Καὶ ὁ μὲν Ζάρμανος ἐξὶν ἦσας ἀπὸ τῆς αἱρέσεως εὑτακληθεὶς τῶν Σχορμάνων, ή Γαρμάνων, περὶ ὃν ἐπιθι τὰ ἀνωτέρω (σελ. 316) σημειωθεῖσα. Τὸ δὲ Χήγαν, ή Χάνης, ἡγεμονίας ὄνομα γεγονέναι εὐκ ἀπεικότως εἴονται, ὅμοιον τῷ παρὰ τοῖς Σκύδραις ἔτι καὶ νῦν σωζομένῳ Χάνῳ, ή Χάνης, ὅπερ τοῖς Βυζαντινοῖς συγγραφεῖσι Χαγάνος ἐλέγετο.

ΣΕΛΙΔ. 131, στ. 17, Χιλίων ὀκτακοσίων.] Ο δ' Ἀράγουνός, Χιλίων ἑξακοσίων, φησίν, ὅπερ καὶ ἀκριβέστερον. Εἶπεντε ταῖς Γαλλικαῖς.—**Στ. 19, Δισχίλιοι.]** Γραπτέων, Τρισχέλιοι, ὡς περήνησκη οὐ κριτικὴ, καὶ ὡς ἡρμήνευσις ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράστει. Διλον δὲ καὶ ἐκ τῶν προηγησαμένων χατά μέρος ἀριθμῶν, 1600, 1800, 7400, καὶ 3700, σὲ συντετέμενοι τοὺς μυρίους τρισχελίους ἐννοκοσίους (15900) γαδίους ἀποτελοῦσι.

ΣΕΛΙΔ. 152, στ. 1, Προσθάλλει.] Προσυπακουσίου τὸ, ὁ σμήν.—
Στ. 8, Αποτριβέντα.] Τὸν σιδηρὸν θηλουότι εἰς θὲ γραφοῖς, Αποτρι-
βέντας (ῶσπερ εἴκαζον ἐν ταῖς Γαλλ. σημεώσ.), ανχωρέεται ἡ μετοχὴ

320 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

πρὸς τοὺς ἐκ σιδήρου μύλους, ὅπερ οὐδὲν διοίσει τῷ νῷ τῆς ἐκδεδόμένης γραφῆς. Τὸ δὲ ἐπικόπτουσεν σημαίνει τὸ ἀποξύγουσαν, ἢ μᾶλλου, ἐπιγράψασσοւε, γέους ἀντὶ τῶν ἀποτριβέντων ὁδόντας ποιοῦντες — Στ. 12, Δὲ διεκπύοις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δὲ καὶ διεκτύοις.

ΣΕΛΙΔ. 133, στ. 9, Στάσεως.] Τάξεως ἔστενον ἀντγυνωκένται ὁ ἀρχαῖος Λατένος μεταχρήστης. — Στ. 12, Καὶ δὴ καὶ φησίν.] Πλεονάζει ὁ τρίτος τῶν αυγόδεσμων. — Στ. 19, Ομοίως.] ΗΔ, ΑΤ, Ομοίως. — Στ. 23, Φησί.] ΗΔ (ἀναφέρεται γάρ εἰς τὸν Νέαρχον), ΑΤ, Φησί.

ΣΕΛΙΔ. 134, στ. 4, Πρὸς τῷ.] ΗΔ, ΑΤ, Πρὸς τό. — Στ. 10, Επειγόν, καὶ ἡσαν ὑπεθρύχιοι.] ΗΔ, Ἔπιενον, ὡς ἀν ὑπεθρύχιοι.

— Στ. 14, Ως ἀν ὑπὸ ρέγους.] Ἀποκατέστησε τὸν προτέρου γραφήν, ΑΤ, Ως ἀν ρέγους. — Στ. 15, Καταδροκθεῖν.] Γράψε, ὡς φέρεται παρ' ἀπασι, Καταδροκθεῖν. — Στ. 21, Καθοδηγῶν δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καθοδηγῶν τε.

ΣΕΛΙΔ. 135, στ. 2, Ακκινδα δέ.] ΔΓ (ἢν μεταγέλει μοι μὴ παρειληφότε), Ακανθά τε. — Στ. 3, Ἐπὶ τῆς γῆς ἐτρωμένη.] Διέρθου εὐτεῦντες τοὺς ἀντιγράψαντας τὰ τοῦ Ἀρρέικνον (Ἄναθ. Αλεξ. 5', 22), ἐνθα περὶ τῆς αὐτῆς ταύτης ἀκάνθης ὁ λόγος, «Καὶ ὅλον εἴναι κακολὸν ἘΚ» ΤΗΣ πεφυκότας ἀκάνθης κ. τ. λ. ν γράφων, ΕΚ ΓΗΣ, ἢ (ῶσπερ εἰκάζει εὐ ταῖς Γαλλ. σημ.), ΕΚ ΤΙΝΟΣ. — Στ. 8, Ἀπέκτεινον.] ΗΔ, ΑΤ, Απέκτανον. ΔΓ, Απέκτενον. — Στ. 22, Πολλὴ.] Ἰσ.γρ. Πολύ. — Στ. 26, Γάρ φησι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μὲν γάρ φησι.

ΣΕΛΙΔ. 136, στ. 12, Καὶ τὴν ἐκ Βάκτρων.] ΗΔ, ΑΤ, Διὰ τὴν ἐκ Βάκτρων. — Στ. 20, Αὐτό.] Ἐκ ΔΓ (ἀναφέρεται γάρ πρὸς τὸ Μῆκος), ΑΤ, Αὐτῶν. — Στ. 21, Ή γάρ σύ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ή γάρ ἀν σύ (ἴδ. τὸ ΔΓ τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκδ.).

ΣΕΛΙΔ. 137, στ. 1 καὶ 9, Γεδρωστηνοὶ... Γεδρωστίοις.] Ἐποίεις τὸν τύπον τοῦ ἐπιγειοῦ. Γεδρωσίους δινομάζειν χρῆσει φησίν ὁ Βυζαντιος Στέφρηνος, μεμφόμενος οὐ δικαιώς τὸν Περιηγητὴν Διονύσιον, ὅτι Γεδρωσίους τριτυλλάθιας ὠνόματε. Σημειώται δέ, ὅτι καὶ Γεδρωσιανούς, παντασυλλάθιας, αὐτοὺς καλεῖσθαι φησίν ὁ Εὐγάνθιος (εἰς Διονύσ. τὸν Περιηγητ. 1086). Καὶ τοῦτο μὲν ὄρθως οὐκ ὄρθως δέ τὸν Στράβωνα παρατίθεται τοῦ τοιούτου τύπου μάρτυρα, εἰ γε μὴ τῶν ἀντιγραφέων μᾶλλον ἐσὶ τὸ ἀμάρτητον. Λέγεται γάρ, «Τῶν » Γεδρωσῶν... τούτων ἡ χώρα Γεδρωσία, ὡς εἰς αὐτοὺς ἀναλογώτερον » καλεῖσθαι Γεδρωσιανούς, κατὰ τὸν Γεωγράφον. Λέγονται δέ

» καὶ Γεδρωσηνοῖς». Ταῦτα εἰ οὖτα σίζοις καὶ γράφοις, α...Γε-
νός θρωσιανούς. Κατὰ δὲ τὸν Γεωγράφον, λέγονται καὶ Γεδρωσηνοῖς
συνάδονται τῷ Στράβωνι ἀποφρντεῖς τὸν Εὐξάδιον.—Στ. 14, Εἶπε
τῶν Βάκτρων.] ΉΔ, ΑΤ, Ἐπίτην Βάκτρων.—Στ. 21, Ἀριανήν.]
Γραπτέου, οἷματ, Ἀριαν, καθάπερ ἡρμῆνισσα ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ.
—Στ. 26, Οἱ δὲ Δράγγας... καττίτερος.] Τοὺς αὐτοὺς εἶναι οἴονται
τινες τοὺς Δράγγας τοῖς παρὰ τῷ Πλυνίῳ (VI, 23) Ζαράγγας,
Ζαραγάς, καίπερ ἔκεινον τῶν Ζαραγγῶν (Zarangæ) ἐπέρους ὑποτι-
θεμένου τοὺς Δράγγας (Drangæ). Πόλις δὲ αὐτῶν ἡν ἡ Προφεχσία,
ἥς μερὸν ἀνωτέρω (σελ. 136) ἐμνημόνευσεν ὁ Στράβων, Ζαράγγ
(Zarang), τὰ νῦν καλουμένη, καὶ ὑπὸ τοῖς Πέρσαις τελοῦσα. Περὶ
δὲ τοῦ καττίτερου θειάζει ὁ Βεκμάννος (Beckmann, Beytr. zur
Gesch. der Erfind. Τ. IV, Σ. 368): οὐδαμοῦ γάρ νῦν τῆς Περσί-
δος καττίτερου μέταλλον εὑρίσκεσθαι.

ΣΕΛΙΔ. 138, στ. 1, Οὗτως ὄνοματε.] Τουτέστι Περσικῷ ὄνοματι,
δὲ μεθερμηνεύμενον ἑλληνιζὲ τοὺς Εὔεργετας ἐδήλου. — Εἶτα.]
ΗΔ, ΑΤ, Ήτοι.—Στ. 2, Δύσιν... ἔσι.] Κενὸν κατέλεπον διάσημα,
λείπειν τι εἰς ἀπαρτισμὸν ὑπολαβὼν τοῦ λόγου. Εἶχοι δὲ ἂν τις ἀπαρ-
τίζειν, σὶ τὰ πρὸ τούτου γράφοις, Εἶτα ἐπὶ τὴν τῶν Παροπα-
μισταδῶν κ. τ. λ.—Στ. 10, Τερμίνθου θαμνώδους.] Τὸ τὰ πιεσάκια
φίρου δένθρου λέγει, ὡς ὀρθῶς ὑπελαβεν δὲ Ἄγγλος ἐκδότης.—Στ. 11,
Ἀπορούμενος καὶ τροφῆς... ἀξυλίσκων πρὸς δὲ τὴν ὥμοσιτιαν κ. τ. λ.]
Ἐξι ταῦτα καὶ οὗτως. γράφειν, τελείχεις σίζοντας (ῶσπερ ἔσικτο ἐν
ταῖς πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεσσι) πρὸ τῆς μετοχῆς αἱ Ἀπορουμένοις
» δὲ τροφῆς... ἀξυλίσκων, πρὸς τὴν ὥμοσιτιαν κ. τ. λ. ν.—Στ. 15,
Δάρκψα.] ΗΔ (συνάδονται τῇ ἐν τοῖς πρόσθεν, Μέρ. Β, σελ. 339,
γραφῆ), ΑΤ, Ἀδραψα. — Στ. 25, Ταλαιπωρήσαντες διὰ τε τὴν
ἄλλην ταλαιπωρίαν, καὶ τὰ μεγέθη τῶν κητῶν.] ΗΔ (συνάδονται
τῇ τοῦ Ξυλάνθρου διορθώσει καὶ μεταφράσει), ἀνδ' ὧν ἔγραψεν ὁ
Γερμανὸς ἐξ ΕΔ καὶ ΔΓ, Ταλαιπωρήσαντες διὰ τὴν ἄλην καὶ
ταλαιπωρίαν, καὶ τὰ μεγέθη τῶν κητῶν, γεγραμμένων ἐν
ταῖς πρὸ τοῦ Κασωβῶνος ἐκδόσεσι, Ταλαιπωρήσαντες καὶ διὰ
τὴν ἄλην καὶ (ΔΓ καὶ τὴν) ταλαιπωρίαν, καὶ τὰ μεγέθη
τῶν κητῶν. Συνάδει δὲ τῇ ἡμετέρᾳ γραφῇ καὶ ἡ τοῦ Ἰταλοῦ μετά-
φραστις, avendo patito assai sì per altri travagli, sì per la
misurata grandezza delle balene.

ΣΕΛΙΔ. 159, στ. 6, Τὰ πρὸ ποδῶν μέση.] Προσένειται ίσως,

μηδὲν δέον, ὑπὸ τῶν ἀντιγραφῶν τὸ Μέρη προσυπακούεται γάρ κατὰ πλείους χρῆσιν.—Στ. 7, Ἐπεὶ δὲ οἱ.] ΔΓ, Ἐπειδὴ οἱ, οὐ κακή, εἰ γε τελείας εἰζοις μετὰ τὸ ἔχόμενον (στ. 9) Κρότου.—Στ. 20, Τριῶν καὶ εἴκοσιν ὄργυιῶν.] Οἱ δὲ τὰς Χρησομαθείας συντάξας (Μέρ. Γ, σελ. 443) Πηχῶν δύο καὶ ἔβδομήκοντα εἰρηκώς, ὃ εἰς ποδῶν 144 (Ἰδ. Ησύχ. λέξ. Όργυιά, καὶ σουίδ. λέξ. Πηχυς), διὰλος εἰς Τεττάρων καὶ εἴκοσιν ὄργυιῶν ἀντιγκωνώς τοσαύτας γάρ ὄργυιας ἵστι εἰσὶν οἱ γὰρ πήχεις. Οἱ δὲ οὖν Ἀρρέικος (ἰνδικ. § 30), ἐκ τοῦ Νεάρχου κάπεινος παρειληφώς, εἴκοσι καὶ πέντε ὄργυιάς λέγει, τούτεις πήχεις 75, ἢ πόδιας 150.

ΣΕΛΙΔ. 140, στ. 14, Καὶ ἐν τῇ μεσογαίᾳ.] Ήδη ἡ προσῳδίκη τῆς προδίσσεως.—**Στ. 19,** Ἀκαρπία κατέχει.] Ἀμετον ἀν γράφοιτο, Ἀκαρπία κατέχεται, καθάπερ ἔουσεν ἀνεγγυωκέναι καὶ ὁ Εὐςάθιος (Εἰς τὸν Περιηγ. Διον. 1086).—**Στ. 23,** Ἀρσενικὸν τοῦτο ὄνομάζει ὁ Θεόφρακτος, καὶ οὗτοι φησὶ δεῖν γράφεσθαι Αἴδιος Διονύσιος παρὰ τῷ Εὐςάθιῳ (σελ. 913), οὐ διὰ τοῦ στ. Ή παρ' ἡμῖν συνήθεια Ἀρσενικὸν ἔτι καὶ νῦν ὄνομάζει αὐτὸς, καθά καὶ Στράβων καὶ Διοσκορίδης καὶ ἔτερος ὁ δὲ Εὐςάθιος Ἀρσενίκειον λέγει καλεῖσθαι ἐρ' ἔκυτοῦ ὑπὸ τῶν ιδιωτῶν τὸ Ἀρσενικόν.—**Στ. 28,** Πυκνόρρωγά τε ὄντα καὶ μεγαλόρρωγα.] Διόρθου ἀντεῦθεν τὸν Εὐςάθιον, λέγοντα (εἰς τὸν Περιηγ. Διον. 1083), «Γίνεται δέ, ΦΑΣΙΝ, αὐτόδι καὶ βότρυς καὶ πολλάκις δίπτυχος, ΚΥΚΛΟΡΡΩΓΟΣ ΤΕ καὶ μεγαλόρρωγος καὶ γράφων ΦΗΣΙΝ, καὶ ΠΥΚΝΟΡΡΩΓΟΣ ΤΕ. Λέγει δέ ὁ αὐτὸς Εὐςάθιος, ὅτι καὶ τῆς χώρας τὸ ἄνομον, Καρμανία, θερμότης ἐρμηνεύεται κατά γλῶσσαν ἐγγάριον· πιθανότεροι μέντοι εἰσὶν οἱ φήσαντες (Bochart, *Géograph. Sacr. P. I*, pag. 247) διὰ τὸ εὐάμπελον οὗτοι κακλῆσθαι τὴν Καρμανίαν· Καρμά γάρ τῇ Χαλδαίων, καὶ Κερέμ τῇ Εβραίων φανῆ λέγεται ἡ ἄμπελος.

ΣΕΛΙΔ. 141, στ. 2, Όν περ καὶ σέβονται.] Εἴτε ΕΔ, εἴληφε τοῦδ' ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, παραλιπὼν (διὰ τυπογράφων ἵστις ἀμφοτίχην) τὸν δεύτερον τῶν συνδέσμων, ΑΤ, Όν Πέρσαι σέβονται.—**Στ. 17,** Αἴμιώδης.] Εἴτε ΕΔ, ΑΤ, ἀνεμώδης. Πεισοῦται δέ τὴν διόρθωσιν ὁ Ἀρρέικος (ἰνδικ. § 40) φάσκων περὶ τῆς Περσίδος, «Τὸ μὲν αὐτῆς πρὸς τῇ Ερυθρῇ θαλάσσῃ οἰκεόμενον ἀμμῶδες τε εἶναι καὶ ἀκαρπό πον ὑπὸ κακύματος· τὸ δὲ ΕΠΙΤΕΛΕΩΣ πρὸς ἄρκτον... καλῶς καὶ κράσιντε τῶν ὥρεών.» Εὐδεκτογραπτέον, α... τὸ δὲ ἈΠΟΤΟΓΔΕ οὐ

ἢ πρὸς ὄρχτον κ. τ. λ. — Καρποῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καρποῦ.—Στ. 25, Οχτακισχιλίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οχτακισχιλίων.

ΣΕΛΙΔ. 142, στ. 1, Οὐ πλέιστα τῶν δισχιλίων.] Τὸ μὲν Πλέιστον ἐκ ΔΓ, ἡ δὲ περιαιρεσίς τοῦ διαζευκτικοῦ ἐξ ΗΔ, ΑΤ, Οὐ πλέιστονς ἢ τῶν δισχιλίων. Περὶ δὲ τῶν μέτρων τοῦ τε τῶν οχτακισχιλίων ἀριθμοῦ καὶ τοῦ δισχιλίων, ἐπιδιέ τὰ διά μακρῶν σημειωθέντα ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράστε... — Στ. 2, Περσέπολιν.] Οὗτος ἔγραψε ἐκ τοῦ Ἀρ-ρίστου καὶ Σειφάνου τεῦ Βυζαντίου, ΑΤ, Περσαίπολεν.—Στ. 15, Καὶ τρίτον... τετάγθαι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Καὶ χρεῖττον... τέτακται.—Στ. 19, Δὴ κτίσμα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δὴ καὶ κτίσμα.—Στ. 25, Διλεκκῶν] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διλεισκῶν.

ΣΕΛΙΔ. 143, στ. 1, Πολύκλειτος δέ.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ Ιταλικῇ μεταφράσσει, πια Policlito), ΑΤ, Πολύκλειτός τε... — Στ. 4, Περ-σεπόλεις.] Διποκατέξησα τὴν προτέραν γραφήν, ΑΤ, Περσαίπολες.—Στ. 9, Κατὰ τὴν Ταύκην.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κατὰ τὴν Οχην. Ταοὺγ, ἢ Ταουάγ (Ταῦγ ou Ταῦαγ) αὐτὴν νῦν καλεῖσθαι φασίν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων.—Στ. 16, Χοάσπη.] Ἐτερος οὗτος παρὰ τὸν Ἰνδικὸν Χοά-σπην, οὐ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 98) ἐμνημόνευσε.—Στ. 17, Ή κατὰ τὸ ζεῦγρα.] ΗΔ, ἡ προσθήκη τοῦ συνδέσμου.—Στ. 20, Τρισχιλίων.] Δισχιλίων γραπτέον εἶναι φασιν. Ἰδε τὰς Γαλλ. σημ.

ΣΕΛΙΔ. 144, στ. 2, Τῶν ποταμῶν οὐ.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶν ποτα-μῶν μὲν οὐ. ΔΓ, Τῶν ποταμῶν δὲ οὐ.—Στ. 5, Οχτακισιούς.] ίσ.γρ. Χιλίους οχτακισίους. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημ.—Δέγουσιν. ἄλλοι.] ΗΔ, ΑΤ, Δέγουσιν ἄλλοις ἄλλοις.—Στ. 7, Κατὰ τὰς μεταξὺ.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τὰς μεταξύ.—Στ. 20, Οἰκεῖσθαι τὴν Σουσιανήν.] Η τὸ ἀρθρον περιαιριτέον εἶναι ἔλεγον (ἐν ταῖς Γελλ. σημ.), ἡ γραπτέον, Οἰκεῖσθαι τινα Σουσιανήν, ἡ γοῦν, Οἰ-κεῖσθαι Ἄγενιν Σουσιανήν· οὕτω γάρ Ἀρρότανός ὄνομάζει τὴν ἐν τῇ Σουσίδει κάμην ταύτην.—Στ. 23, Πλειόνων, ἡ τρισχιλίων.] Εν δὲ τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 103), Τρισχιλίων εἴρηκε μόνων.

ΣΕΛΙΔ. 145, στ. 5, Γαζοφυλάκια.] Σύνθετον ἐκ τοῦ Φυλάσσων, καὶ τοῦ ξενικοῦ ὄνόματος Γάζα. ἐπιδιέ τὰ ἐν τοῖς ἑζῆς (σελ. 327) σημειωθησόμενα.—Στ. 11, Τοῦνομα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ ὄνομα.—Ο βχσιλεύς.] Ο Κύρος.—Στ. 12, Μιτονομάσας Κύρον.] ΗΔ, ΑΤ, Μιτονομασθεῖς Κύρος.—Περσεπόλει.] Ἐκ ΔΓ ἐνθάδε καὶ ἐν τοῖς ἑζῆς διὰ τοῦ ε τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἔγραψε, ΑΤ ἀε διφθόγγου.—Στ. 14, Τῶν καιρένων.] Τῶν καὶ παρὰ τὸ Κεῖμας ὄνομασθέντων

324 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

και μηδίων.—Στ. 15, Παραιτάκων.] ΉΔ (ἀπὸ τῆς εὐθείας, Παραιτάκαι), ΑΤ, Παραιτάκων.—Στ. 16, Μηδείας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μηδείας.

ΣΕΛΙΔ. 146, στ. 10, Πρόσβατον.] Ἀρρέικνος δὲ (Ἀντρ. ἄλιξ. σ', 29) καὶ ἀλιγυρού καὶ σίνον προεῖδησε τῷ προβάτῳ.—Ἴππουν.] Εἰς θυσίαν τῷ Κύρῳ, ὡς φησιν Ἀρρέικνος.—Στ. 15, Είμι.] ὁ δὲ Ἀρρέικνος προεῖδησε τὸ οὐρανόν.—Ο ΚΑΜΒΥΣΟΥ.—Στ. 16, ΚΤΗΣΑΜΕΝΟΣ.] Παρὰ τῷ Ἀρρέικνῳ, ΚΑΤΑΣΤΗΣΑΜΕΝΟΣ.—Στ. 21, ΒΑΣΙΛΕΩΝ.] ΉΔ (συγέδουσα τῷ Ἀρρέικνῳ), ΑΤ, ΒΑΣΙΛΗΩΝ.—Στ. 23, Γράμμα.] ΔΓ, Επίγραμμα.—Φίδος... ΗΔΥΝΑΜΗΝ.] Κατὰ δὲ τὸν Αἴγυντον (σελ. 454) Καὶ ταῦτα προετέθειτο τῷ ἐπιγράμματι, ΗΔΥΝΑΜΗΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΝ ΠΙΝΕΙΝ ΠΟΛΥΝ, ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΝ ΦΕΡΕΙΝ ΚΑΛΩΣ, θεᾶςχατης μᾶλλον εὐρυγώρου, η βασιλέως ἔπαινος.—Στ. 26, Εν δὲ τῷ Πιρεῶν δικαστηρίῳ ιδρύσειται.] Εἶπει τὰ σκηνεωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλ. μιστρῷ.

ΣΕΛΙΔ. 147, στ. 8, Ήγεῖτο βασιλείου.] ΉΔ, ΑΤ, (ἐνάρθρου), Ήγεῖτο τὸ βασιλείου.—Στ. 11, Τὸν ΠΑΡΑ ταῦτα ληφθέντων.] ΉΔ, ΑΤ, Τὸν ΠΕΡΙ ταῦτα μὴ ληφθέντων. Περιαἱρετέκ μοι ἔσθιεν εἶναι η ἀπαγόρευσις ὁ γάρ νοῦς ἐστι, χωρὶς τῶν παρὰ τὰ ἐν Βαβυλῶνι χρῆματα ληφθέντων ὑπὸ τῶν σρατιωτῶν καὶ κεψένων, ὡς εἰκός, ἐν τῷ σρατοπέδῳ, καθάπερ ἡρυπόνευσε ἐν τῇ Γαλλικῇ μιστράσσει. Εἴτε δὲ καὶ οὗτα διορθῶν, Τῷ περὶ ταῦτην ληφθέντων, τουτέστι, τῶν ἐν τῷ περὶ Βαβυλῶνα σρατοπέδῳ.—Στ. 18, Τὴν γοῦν.] Ἰσ.γρ. Τὴν δὲ οὖν.—Στ. 20, ΕΚΠΥΡΟΝ... καὶ καυματηρόν.] Ο μὲν σύνδεσμος ἐκ ΔΓ προεστέθη ἵσως δὲ γραπτέον, ἐνθάδε γε, καὶ ΕΜΠΥΡΟΝ, παραπλησίως τῷ ἐν τοῖς ἑτήσ (σελ. 163), αὕτη πυρος οὖσα η χώρα καὶ καυματηρά.

ΣΕΛΙΔ. 148, στ. 1, Ἄλλεσθαι.] ΉΔ, ΑΤ, Ἄλεσθαιςεσθαις ὅπερ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἐκ ΔΓ προειδίτο τοῦ ἐν ταῖς προτέραις ἐκδόσεσσι, Ἄλλεσθεσθαι. Ο τὰς Χρησομαθείας συντάξας (Μέρ. Γ, σελ. 443), εἶτε διαφόρῳ γραφῇ ἐντυχόν, εἰτ' αὐτὸς ἐξηγούμενος, γράψῃ πιλικωτέρως, Φρύγεσθαι. Άλλ' οὐδεμίτε τούτων τῶν γραφῶν ἐρήσωται· τῇ γάρ οὐκιστέρῳ διορθώσει μαρτυρεῖ τὸ συνώνυμον Εκπαθᾶν, φ. Πλούταρχος (Ἄλεξανδρ. § 55) ἐχρήσατο, αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐν τῇ Σουσίδῃ συμβαῖνον ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ γίνεσθαι λέγων· «Καὶ γέρνεται ἐξετάζειν καὶ ἀποκαλλιεσθαι πολλάκις κ. τ. λ.» Ενθα σημείωσαι, ὅτε καὶ τὸ Ἀποπάλλισθαι, δροῦσις ἔχον, οὐδὲν ἀν οὔτε

έρθον ἦν, εἶπερ ἐγράφετο, ἀράλλεσθαι. Πρὸ δὲ τοῦ Πλουτάρχου (ὅπερ οὖκα μοι ἔγνωτο γράφοντι τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις) καὶ ὁ Θεόφραστος (Περὶ φυτ. ἡ, 11) παραπλήσια εἰρηκε· αἱ Περί γε Βαβυλῶναι τὰς χριθάς καὶ τοὺς πυροὺς ἐπὶ τῆς ἀλλα πηδῶν, ὥσπερ τὰς φρυγόμενας ἄλλα δῆλον ὅτι διαφορά τις ἐξεί τῆς θεομότητος, καὶ νούχ ἀπλῶς πως θερμασίᾳ γίνεται καὶ οὐ πάθησις. Μην τὰ τελευταῖα συντομωτέρως ἐξεί διορθοῦν, οὐ διαπερ διαρθρώσασται ἔτερος, γράψοντας, ακαὶ οὐχ ἀπλῶς θερμασίᾳ γίνεται η πάθησις. — Στ. 3, Μακρούς.] Ἀποκατέσποντα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Μακρούς ὅπερ ἐξ ΕΔ παρειληφτεῖ ο Γερμανὸς ἐκδότης. — Στ. 4, Μέν μακρῶν.] Ἀποκατέσποντα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Μακρῶν μέν. — Στ. 11, Τῶν πεδίων.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν τε πεδίων ὅπερ εἴληφτον ο Γερμανὸς ἐκδότης Εξ ΔΓ, ἀντὶ τῆς προτέρας γραφῆς, Τῶν γε πεδίων. ίσως ἐγράφετο πάλαι, Τῶν γηπέδων. — Στ. 14, Εκκιμένην.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Εκκικαυμένην. — Στ. 20, Παττάλους σεσιδηρωμένους.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Παττάλους ἀτε σεσιδηρωμένους. — Στ. 22, Τουτέτην η δὲ παραλία τευχγώντης ἐξεί καὶ ἀλέμανος.] Τὰς ὀκτὼ ταύτας λέξεις, μετενεγκόντια ἀπὸ τῆς ἐπομένης σελίδος (149) κατεχώριστα ὅδε, ἵνων πρότερον ἐγράφετο, πρὸς οὐδένα νοῦν, ταῦτα Πολλάκες, καὶ δὴ καὶ ἐφ' οὐδῶν ἄλλοτε ἄλλως συνέβη. Εἴπερ τὰ διά μακρῶν σημειωθέντα μοι εὖ τῇ Γαλλ. μεταφρ.

ΣΕΛΙΔ. 149, στ. 6, Οἱ δὲ Ελυμαῖοι... καὶ οἱ Οὔξιοι.] Παραβάλε ταῦτα οἵς ἄλλαχοῦ (Μέρ. Β, σελ. 550) εἰρηκε. — Στ. 10, Όπερ συμβαίνει.] Γραπτέον, οἷμαι, Όπερ συνέβη. — Στ. 23, Εῖτεμμένοι.] ίσ.γρ. Εῖτεμμένοι, τουτέστιν οἱ θύοντες ὁ γάρ Ήσσόδοτος (ά, 132) τὸν θύοντα ἐξερχωμένον μυρσάνη προσάγεται φησὶ τὸ ἄρειον.

ΣΕΛΙΔ. 150, στ. 9, Ὅδατος αἰμαχθεῖν.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Λειματος καθαροῦ αἰμαχθεῖν. — Στ. 11, Ἐφάπτονται.] ΔΓ, Ὅφαπτουσι. ίσ.γρ. Εφαπτόμενοι ὑφάπτουσι. Τὸν διέπ πυρὸς δὲ ταῦταν ἀγτείσαντας καὶ οἱ φέσας ποιητὴς (παρὰ τῷ Αἰδην. σελ. 530),

Οὐ παρὰ μάγοις πῦρ ἰρόντες ἀνέζηστε,
Διαπερ νόμος, ράβδοις τοῦ θεοῦ ψαύων.

Παραπλησίαν τενά ράβδομαντείντινοις εἰσόρκες καὶ δὲ Πάλλας εὖ τοῖς γάνη Σκύθαις τοῖς καλουμένοις Σαχγαῖκοις (Tatars Sagaiks), οὗ ποιεῦστεν οἱ παρ' ἐκείνοις γόντες. Assis devant le feu, lorsqu'ils vous disent la bonne aventure, ils prennent ce fagot (composé

de seize petits bâtons... brûlés aux deux extrémités) de la main gauche, marmotent quelques paroles, et tiennent ensuite les extrémités du fagot dans le feu, en faisant à haute voix quelques imprécations dans l'air, etc. (Pallas, *Premier voyage. tom. VI*, pag. 214). — Ἀποσπένδοντες.] Αμεινον ἀν γράφου, Επισπένδοντες. — Στ. 12, Οὐκ εἰς ὕδωρ.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Οὐχ ὕδωρ. — Στ. 23, Χεῖλη, τὰς παραγναθίδας.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Χεῖλη, καὶ τὰς παραγναθίδας. Αἱ γὰρ παραγναθίδες οὐ ταῦτα δύνανται ταῖς γνάθοις, ὡς ἔξειδιξαντό τινες τῶν ἔξηγυπταμένων τὸν Στράβωνα, καὶ πρὸ ἐκείνων ὁ Εὐτάθιος, ἐξ οὐ παραλαβὼν ὁ σοφὸς Σενείδερος, τὸ Παραγναθίς ὡς συνώνυμον τοῦ Γνάθος κατεχόμενον ἐν τῷ Λεξικῷ· ἀλλ' εἰσὶ τῆς τιάρας τὰ ἐκτέρωθεν προήκοντα καὶ τὰς γνάθους καλύπτοντα μόνο ἄκρα. Καὶ ἔστιν ἡ συνάρτησις τοῦ χωρίου, Καθεικυῖας ἐκτέρωθεν τὰς παραγναθίδας, μέχρι τοῦ καλύπτειν τὰ χεῖλη. — Ταῦτα δὲ ἐν τοῖς.] Γραπτίον εἶναι εἴκασα ἐν τῇ Γαλλ. μεταφράστει, Ταῦτα δὲ καὶ ἐν τοῖς, les mêmes cérémonies sont aussi en usage dans les, etc. — Στ. 24, Ωμανοῦ.] Οὐ καὶ ἀν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Β, σελ. 532) ἐμημόνευσεν, οὗτος ὀνοματημένου ἵσως ἀπὸ τοῦ πυρός. Όμάν γὰρ τῇ Περσῶν φωνῇ καλεῖται τὸ περὶ οὐ ὁ λόγος ἐρὸν τοῦτο πῦρ.

ΣΕΛΙΔ. 151, στ. 1, Ἐν ταῖς παλαιαῖς ἰζορίαις.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐν ταῖς ἰζορίαις τῆς γραφῆς τῶν πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεων οὖσαις, Ἐν ταῖς ἄλλαις ἰζορίαις. — Στ. 20, Παραδίδόντες.] Μεταμίλει μοι εἰς τοῦτο τρέψυντε τὸ ἀναδιδόντες. Ἰσως ἐχρῆν γράψαιν, ἀναδιδάσκοντες, ὡς ἔξηγούνται τὰ παλαιά Γλωσσάρια, « *edocere, instruere* » ἵσως δὲ καὶ κατὰ χώραν ἐξην τὸ ἀναδιδόντες, ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ὑπαγορεύοντες, κατὰ τὰ αὐτὰ Γλωσσάρια, « *dicere* » διεῖσται, *dictat* » καὶ « *Dictat*, ἀναδιδάστιν, ὑπαγορεύει ».

ΣΕΛΙΔ. 152, στ. 5, Τέρμινθον.] Ετέρχεται παρὰ τὴν ἀνωτέρω Τέρμινθον, ἦν ἐφρύμεν (σελ. 321) τὰ καλούμενα πιεζάκεις φίροιν. Ταῦτης δὲ (ἢ καὶ ἀγρίου τέρμινθον, *pistachier sauvage*, οἱ φυτολόγοι καλοῦσσε) καρπός ἔστι τὰ ἐν τῇ συντείχῃ ὀνομαζόμενα Τσικουδα, οἷον εἰς Κίκουδα, πάρα τὸ Κοκκίδεις ἐγγαρμένου τοῦ ὄνοματος. — Στ. 23, Τριπλῆ.] Διπλῆ γραπτίον εἶναι εἴκασα ἐν ταῖς Γαλλ. σημειώσεις. — Στ. 25, ιάθειν.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, ἀνθειόν. — Στ. 27, Μεσοκυνημίου διπλεῦς ῥάκος δὲ σινθονέν περί.] ΗΔ, ΑΤ, Μεσοκυνημίου καὶ διπλοῦς ῥάκος δὲ σινθόνεόν τε περί.

ΣΕΔΙΔ. 153, στ. 1, Δέ πολυτελῶς.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 2, Ἐκπωμάτων τε καὶ.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὸν σεύτερον σύνδεσμον.—Στ. 3, Ἀργύρῳ πάντα λάμπεσθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀργύρῳ καταλάμπεσθαι.—Στ. 14, Παραθίστις.] Τάς ὀποδήκας, ἃς ἡ συνῆδεις Μαγαζία καλεῖ, παρὰ τὸ τῶν ἴτιλῶν Magazzino, ὅπερ κάκεῖνοι ἐκ τῆς Αράβων φωνῆς παρειλήφασιν, ὡς φάσιν οἱ τῶν τοιούτων εἰδῆμοις καὶ ἡ τοῖς Ελληνικοῖς δὲ συγγραφεῦσι πολιτογραφηθεῖσα Γάζα (ὅθεν καὶ τὸ Γαζοφυλάκιον), τῆς αὐτῆς σημασίας καὶ συγγενείας ὄμορα ἔισι, καθά δηλοῖ καὶ ὁ τοῖς Τούρκοις καλούμενος Καζενές.—Στ. 19, Μακρόχειρ, καλλιζον.] ΗΔ, ΑΤ, Μακρόχειρ καὶ καλλιζον. Ἀμαρτάνει δὲ ὁ Στράβων, ἢ ὁ τὰ τοῦ Στράβους ἀντεγράψεις, Δαρεῖον εἶναι λέγων τὸν ἐπονομασθέντα μακρόχειραν Ἀρταξέρξης γάρ ἐπωνομάζετο μακρόχειρ.—Στ. 21, Τὸν δὲ πλεῖστον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ δὲ πλεῖστον.—Ἐν κατασκευαῖς.] Οὕτως ἀν εἰ δίλγε καὶ, Ἐν σκεύεσι (en vaisselle), ὡσπερ ἡρρήγευσα Γαλλιζί. Τούτου δὲ τοῦ ἐν σκεύεσι πλούτου τῶν Λασιτιῶν βασιλίων τὴν ἀφθονίαν καταγράρει καὶ ὁ προφήτης Ναούμ (β', 9).

ΣΕΔΙΔ. 154, στ. 3, Τὸν Χαλυβώνιον.] Τὸν ἐκ τῆς πόλεως Χαλυβῶνος, ἢ νῦν Χαλέπιε καλεῖται.—Στ. 8, Οὐτ' ἐκεῖνοι... οὖν οἱ.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδὲ ἐκεῖνοι... οὖν οἱ.—Στ. 14, Πέρσαι Ελλήνων.] ΗΔ, ΑΤ, Πέρσαι καὶ Ελλήνων.—Στ. 16, Επ' ὀλέγου χρόνου τόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Επ' ὀλέγων χρόνων τῶν.—Στ. 21, Γέρον δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γέρον δέ καὶ.

ΣΕΔΙΔ. 155, στ. 4, Υζάσπου.] Ἀποκατέτησα τὸν προτέρου γραφήν, ΑΤ, Υζάσπεω.—Στ. 7, Δώδεκα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δέκα. Τὸ δὲ εἴης, Ή ἐνδεκα, ὡς νόθον γραφήν αἰσχρέστοις μισθεφα. Ήδες γάρ Άλεξανδρος, κατὰ μὲν τὸν Αἰρρίανὸν, ἐτη δώδεκα καὶ μῆνας δύτῳ, κατὰ δὲ τὸν Σεκελιώτην Διόδωρον, ἐτη δώδεκα καὶ μῆνας ἐπτά. Εἰκός οὖν καὶ τὸν Στράβωνας Δώδεκα ἐτη γράψει, παραχμελίσαντα τῶν προσγενομένων μηνῶν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΣΕΔΙΔ. 157, ἐν τῇ Περιοχῇ τῆσδε τῆς Βίβλου (στ. 1) διγράφει Νίνος, ΑΤ, Νέσιβες.—Στ. 11, Καὶ ἰουδαιῶν.] Ἐκ ΔΓ προσειληφε τὰς δύο ταύτας λέξεις.

ΣΕΔΙΔ. 158, στ. 14, Πολλά καὶ.] Ἀποκατέτησα τὸν προτέρου